

Kort nieuws**Onderzoek naar veiligheid oversteek Fioretti**

HILLEGOM - De gemeente onderzoekt de verkeersveiligheid van de oversteekplaats bij het nieuwe Fioretti College aan de Van den Endelaan.

Aanleiding is een eenzijdig ongeval van een automobilist op zondag 3 februari. Het gaat op deze plek om een nieuwe verkeerssituatie. De weg werd de afgelopen maanden vernieuwd. De onderzoekers van het ingeschakelde verkeerskundig bureau bekijken de veiligheid van het hele wegdeel tussen de rotonde bij de Sixlaan en de rotonde bij de Wilhelminalaan. De oversteekplek maakt hier onderdeel van uit. Ze onderzoeken het wegprofiel, de verkeersborden en de maximumsnelheid. Waar nodig neemt de gemeente actie om de verkeerssituatie te verbeteren. De reconstructie van de Van den Endelaan is de eerste fase van de vernieuwing van de N208. De werkzaamheden op dit wegdeel zijn bijna afgerond. Onderdeel van de afronding is een inventarisatie van ontstane knelpunten in de nieuwe verkeerssituatie. Deze knelpunten worden aangepakt voordat aannemer BAM Wegen haar werk oplevert.

Workshop emalleren

LISSE - In de tentoonstelling 'La Tulipe Chapeau' zijn creaties van o.a. Ingrid van de Meer te bewonderen. In het verlengde van de tentoonstelling organiseert Museum de Zwarte Tulp een aantal workshops. De workshop Emailleren, die gegeven wordt door Ingrid van de Meer gaat op zondag 3 maart door. Men kan zich nog inschrijven. De minimum leeftijd bedraagt 16 jaar. De workshop begint om 13.15 uur. Het museum opent haar deuren om 13.00 uur. De kosten bedragen € 25,- incl. materiaal, koffie of thee. Inschrijven vóór 25 februari via info@museumdezwartetulp.nl

'Ik merkte hoe groot het taboe op verdriet is'

■ Lezing Lucinda van de Ven bij Grimbergen

LISSE - Lucinda van de Ven schreef een dichtbundel over de moord op haar zus Nadia. Met het boek 'Parels van verdriet' wil ze anderen helpen met rouwverwerking.

Door Richard Grootbod

"Ik moest het achterin een rijdende auto vernemen. Mijn moeder vertelde me op de achterbank dat mijn zus was doodgeschoten. Ik was totaal in shock, huilen kon ik niet". Het verhaal van Lucinda van de Ven (33) uit Hoofddorp is verbijsterend. Tien jaar geleden werd haar zus Nadia door haar huisbaas vermoord. Lucinda is nog altijd bezig het verdriet te verwerken en schreef een bundel gedichten over de rouw om haar zus. "Een uur nadat ik het hoorde, stond de begrafenisondernemer op de stoep. Terwijl ons leven totaal op de kop stond, waren we ineens kaarten en een doodskest aan het uitzoeken".

Het gebeurde op de ochtend van 1 oktober 2002. De studente Nadia van de Ven heeft een vriendin aan de telefoon, terwijl ze de trap afloopt van haar studentenhuis in Utrecht. Beneden komt ze de huurbaas Pascal F. tegen. De vriendin hoort een paar keer gegil, dan wordt de verbinding verbroken. Als huisgenoten binnenkomen, zien ze een plas bloed en een patroonhuls. Later blijkt uit politieonderzoek dat Pascal F. de studente met een pistoolmitrailleur van dichtbij heeft doodgeschoten. Hij heeft het wapen eerder gebruikt bij een andere moord, zo wordt duidelijk uit onderzoek. Pascal F. zit een levenslange celstraf uit.

Tien jaar later heeft Lucinda een opmerkelijke dichtbundel geschreven over de dood van haar zus. Tus-

sen de gedichten staan foto's van de beelden die haar moeder maakte in de jaren na de moord. Verschillende beelden hebben diepe gaten, die de figuren doorboren. "Ik ben zomaar gaan hakken in de steen. Maar het werd me al snel duidelijk dat die gaten te maken moeten hebben met de kogels die Nadia getroffen hebben".

VERWERKING

Zelf kwam Lucinda pas na lange tijd toe aan de verwerking van de dood van haar zus. "Toen merkte ik hoe groot het taboe op verdriet is. Je mag wel rouwen, maar na een tijdje willen mensen dat het voorbij is. Ik kreeg steeds meer het gevoel dat niemand de diepte van mijn verdriet wilde zien". Het was de periode waarin de meeste gedichten zijn geschreven. "Alles verdween om ons heen. De kring die ons steun-

de, trok zich terug. Toen stonden we echt alleen". Lucinda merkte dat het verdriet, dat maakte dat ze dood wilde, niet bespreekbaar was. Ze hoopt dat de dichtbundel anderen kan helpen bij de verwerking van de plotselinge dood van een familielid of partner. "En de omgeving van de nabestaanden. Als die het lezen, begrijpen ze misschien iets van hoe het voelt".

Binnenkort gaat Lucinda justitiemedewerkers bijscholen in het omgaan met de familieleden van iemand die vermoord is. "Omdat ik zoveel aan de steun van de recherche en justitie heb gehad. Zij kunnen het trauma overzien". Ze heeft vooral praktische tips voor de hulp aan nabestaanden van het slachtoffer van een moord: "Vraag zo'n familie niet of ze slachtofferhulp nodig hebben, doe het gewoon. Wij

zeiden destijds 'nee'. Toen eenmaal bleek dat we de situatie zelf niet meer aankonden, zaten we al diep in de problemen". Ook pleit ze voor een notaris, die de financiële kant van een moordzaak op zich neemt.

Lucinda noemt haar dichtbundel 'Parels van verdriet' van doorslaggevend belang bij haar rouwverwerking, net als de beeldhouwcurcus die haar moeder deed. "Het is creatieve rouwverwerking die ons gered heeft. Maar we moesten alles zelf uitzoeken en zelf betalen. Dan is het wel wrang dat de dader in de gevangenis een team van hulpverleners heeft".

De dichtbundel 'Parels van verdriet' is door Lucinda zelf uitgegeven in beperkte oplage. Boekhandel Grimbergen in Lisse (Heereweg 237) ondersteunt een deel van de verkoop.

COLUMN

Dienstbaarheid

Vorige week ben ik teruggekomen van een heerlijke vakantie in Thailand. Deze informatie is niet bedoeld om u stinkend jaloers te maken, hoewel u dat best mag zijn! Prachtige witte stranden en heldere zee in combinatie met de zon hebben mij bruin gekleurd en voorzien van genoeg vitamines om vrolijk verder door het leven te gaan.

Niet alleen het klimaat doet wonderen met je humeur maar ook de dienstbaarheid van de mensen valt bijzonder op. Geen vraag is te gek en alles voor de klant. De eerste dagen denk je nog dat je in de maling wordt genomen door de Thaise bevolking. Glimlachend en met de handen op elkaar zeggen ze je gedag en proberen ze je vakantie zo soepel mogelijk te laten verlopen.

Nou ben ik gewend om mijn eigen boontjes te doppen dus moest ik echt even schakelen en loslaten. Ik moest accepteren dat de Thaise mensen voor mij gingen zorgen en die zorg ging best ver. Meerdere malen probeerde ik de controle terug

te krijgen door zelf mijn koffers te dragen, deuren te openen, mee te lopen, de boel te corrigeren en zelfs te domineren. Ik was een irritante westerling. Maar ik kon het niet winnen. They kill you with kindness. Ik moest me overgeven aan de tradities en de manier van leven in Thailand. Eenmaal gewend bevalt dat overigens prima. Als volwaardig luie vakantieganger werden mijn koffers verplaatst, drankjes gebracht en servetjes op mijn schoot gelegd.

Nou is dit verhaal ook niet bedoeld om u simpelweg deelgenoot te maken van mijn vakantie maar zo'n vakantie zet je als ondernemer ook aan het denken natuurlijk.

Deden ze al die speciale dingen nou voor mij of deden ze het voor zichzelf? Is het niet zo dat we ons eigenlijk heel prettig voelen als we iets voor een ander kunnen doen? Dat geldt niet voor alles maar toch, er zit echt iets in.

De makelaardij is formeel natuurlijk ook een dienst. Een dienstbaar beroep. Weliswaar een commerciële dienstverlening maar het is een dienst.

Zo nemen wij graag een woning of appartement in de verkoop en starten dan direct met onze dienst: Foto's, video's, teksten, brochures, alle diensten worden uit de kast getrokken om "ons" een goed gevoel te geven. We gaan praten, uitvoeren en natuurlijk proberen wij uw woning of appartement zo goed mogelijk onder de aandacht te brengen. Immers, als wij dit heel goed doen geeft ons dat een goed gevoel. Wij zien dat u dan blij en tevreden bent.

Maar zien wij dit eigenlijk wel goed? Is dit wat u van ons wilt. Vragen wij wel genoeg wat u van een make-

laar verwacht? Is dat niet echt wat dienstbaar zijn betekent? Vragen wat u wilt?

Aan de ene kant wilt u uiteraard de expert die doet wat er gedaan moet worden. Immers daar betaalt u toch voor? U besteedt de dienst uit en u wilt dat de expert voor u gaat doen waar hij of zij goed in is! Maar wanneer vindt u de dienst eigenlijk goed? Is dat doen wat we altijd zo goed mogelijk doen of is dat iets anders?

Ik ben er nog niet helemaal uit! Natuurlijk is het standaard antwoord; "U moet mijn huis of appartement verkopen, makelaar" dat begrijp ik heel goed. Dat willen wij ook. Dan rookt de schoorsteen en gaan de zaken goed. Maar toch blijft de vraag bij mij in mijn hoofd zitten. Ik beloof u, als ik het antwoord weet kom ik erop terug.

Chantal Lefebber Makelaars

CHANTAL LEFEBBER
MAKELAARS IN DE BOLLENSTREEK

Heereweg 211
2161 BE LISSE
Tel. (0252) 42 91 19
Fax: (0252) 42 62 50
www.chantallefeber.nl

